

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Václava Novotného v právní věci žalobce: **Ch. E.**, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, Praha 7, Nad Štolou 3, o udělení azylu v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 5. 12. 2003, č. j. 60 Az 194/2003 - 8,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 25. 8. 2003, č. j. OAM–199/VL-14-04-2000, nebyl z důvodu nesplnění podmínek dle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) žalobci udělen azyl v České republice a bylo rozhodnuto, že se na něj nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu ke Krajskému soudu v Plzni, která byla usnesením tohoto soudu z důvodu neodstranění vad podání odmítnuta.

Proti usnesení krajského soudu podal stěžovatel v zákonné lhůtě kasační stížnost.

Protože stěžovatel nebyl pro řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.), vyzval jej krajský soud, aby si pro toto řízení zvolil advokáta. Ve výzvě stěžovatele poučil, že v případě, kdy by u něj byly dány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, může podat návrh, aby mu byl zástupce pro toto řízení ustanoven soudem. V příloze pak stěžovateli zaslal k případnému vyplnění „Potvrzení o osobních, výdělkových a majetkových poměrech“, jež je nezbytné pro posouzení podaného návrhu (§ 35 odst. 7 s. ř. s.).

K výzvě soudu si stěžovatel nezvolil advokáta ani nepodal návrh na jeho ustanovení soudem, pouze zaslal soudu zpět vyplněné „Potvrzení o jeho osobních, výdělkových a majetkových poměrech“.

Nejvyšší správní soud nemohl o kasační stížnosti věcně jednat a musel ji odmítnout z následujících důvodů.

Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem nebo musí mít sám vysokoškolské právnické vzdělání.

Podle § 35 odst. 7 s. ř. s. může předseda senátu na návrh navrhovatele, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků a je-li to třeba k ochraně jeho práv, ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát; hotové výdaje zástupce a odměnu za zastupování platí v takovém případě stát.

Stěžovatel přes výzvu soudu nedoložil plnou moc k zastupování udělenou advokátovi, nepředložil doklad o svém případném vysokoškolském právnickém vzdělání ani nepodal návrh na ustanovení zástupce soudem.

Nedostatek zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti je nedostatkem podmínky řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a proto Nejvyšší správní soud návrh stěžovatele podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s., podle kterých nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.) .

V Brně dne 20. května 2005

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu